

- 1 Imposibilitatea de a ataca în instanță decizia Consiliului de Administrație/Directoratului de majorare a capitalului social:**
- A. nu lezează dreptul persoanelor interesate;
  - B. reprezintă un refuz la beneficiul dreptului de liber acces la justiție, întrucât neagă dreptul persoanelor afectate de această decizie de a supune controlului judecătoresc măsurile adoptate;
  - C. reprezintă o limitare admisibilă a dreptului de acces la justiție în condițiile art. 21 din Constituție, legiuitorul putând institui reguli de desfășurare a procesului civil în fața instanțelor judecătorești.
-
- 2 În cazul transportului unor bunuri mobile:**
- A. expeditorul trebuie să predea transportatorului, la remiterea bunurilor pentru transport, doar documentul de transport;
  - B. expeditorul are obligația să ambaleze bunurile corespunzător naturii acestora și modului de transport;
  - C. documentul de transport nu este negociabil, fără excepție.
-
- 3 Creditorii care nu au fost indicați în lista depusă de debitorul care a formulat cerere de deschidere a procedurii de insolvență:**
- A. iau procedura în stadiul în care se găsește la momentul înscrierii la masa credală;
  - B. iau procedura în stadiul în care se găsește la momentul formulării cererii de creanță;
  - C. sunt considerați repuși în termenul de depunere a cererilor de creanță doar dacă au formulat o cerere de repunere în termen.
-
- 4 În cazul închirierii unei locuințe:**
- A. chiriașul evacuat este obligat la plata chiriei până la expirarea termenului contractual;
  - B. chiriașul are dreptul de a întrebuința instalațiile de folosință comună din clădirile cu mai multe apartamente, fără obligația de a contribui la cheltuielile aferente acestora;
  - C. chiriașul are dreptul la rezilierea contractului, dacă locatorul, fără justificare, nu îi pune la dispoziție locuința închiriată.
-
- 5 Hotărârea Adunării creditorilor poate fi anulată:**
- A. dacă există conflict de interese între creditorii cu drept de vot;
  - B. dacă se apreciază ca nepotrivit momentul privind vânzarea unor bunuri ale debitorului;
  - C. dacă s-a introdus un punct nou pe ordinea de zi, care a fost aprobat de o parte dintre participanții la ședință.
-
- 6 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că:**
- A. articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unei legislații naționale care nu permite instanței de executare silită a unei creanțe, sesizată cu o contestație la această executare, să aprecieze, din oficiu sau la cererea consumatorului, caracterul abuziv al clauzelor unui contract încheiat între un consumator și un profesionist care constituie titlu executoriu, dar numai dacă instanța de fond, care poate fi sesizată cu o acțiune distinctă de drept comun în vederea examinării caracterului eventual abuziv al clauzelor unui asemenea contract, poate suspenda procedura de executare silită până la pronunțarea unei hotărâri pe fond fără plata unei cauțiuni;
  - B. sistemul de protecție pus în aplicare prin Directiva 93/13 se întemeiază pe ideea că un consumator se găsește într-o situație de inferioritate față de profesionist în ceea ce privește atât puterea de negociere, cât și nivelul de informare, dar că și atunci când se are în vedere o astfel de situație de inferioritate, articolul 6 alineatul (1) din această directivă prevede că clauzele abuzive pot crea obligații pentru consumatori;
  - C. în ceea ce privește principiul efectivității, fiecare situație în care se ridică problema dacă o dispoziție procedurală națională face imposibilă sau excesiv de dificilă aplicarea dreptului Uniunii trebuie analizată ținând seama de locul pe care această dispoziție îl ocupă în cadrul procedurii în ansamblul său, de modul în care se derulează și de particularitățile acesteia, precum și, după caz, de principiile care stau la baza sistemului jurisdicțional național, precum protecția dreptului la apărare, principiul securității juridice și buna desfășurare a procedurii, fără însă ca specificitatea procedurilor să poate constitui un element de natură să afecteze protecția juridică de care trebuie să beneficieze consumatorii în temeiul dispozițiilor Directivei 93/13.

7 Tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care:

- A. a încetat activitatea societății sau nu a fost reluată activitatea după perioada de inactivitate temporară, anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului, perioadă care nu poate depăși 1 an de la data înscrierii în registrul comerțului;
- B. societatea nu și-a depus raportările contabile la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în termenul prevăzut de lege, dacă perioada de întârziere depășește 60 de zile lucrătoare;
- C. societatea nu și-a depus la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, în termenul prevăzut de lege, declarația că nu a desfășurat activitate de la constituire, dacă perioada de întârziere depășește 60 de zile lucrătoare, numai la cererea acestor unități teritoriale.

8 Administratorul este răspunzător față de societate:

- A. pentru exacta îndeplinire a hotărârilor adunărilor generale;
- B. pentru vărsarea de către asociați a aporturilor la care aceștia s-au obligat;
- C. în orice situație în care își substituie o altă persoană, pentru eventualele pagube produse societății de către aceasta.

9 În jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a statuat că dreptul de a invoca stingerea creanțelor reciproce până la concurența celei mai mici:

- A. este un drept strâns legat de persoana debitorului aflat în insolvență;
- B. reprezintă un drept patrimonial ce nu poate fi exercitat pe calea acțiunii oblice;
- C. nu este un drept strâns legat de persoana debitorului aflat în insolvență, astfel că reprezintă un drept patrimonial ce poate fi exercitat pe calea acțiunii oblice.

10 Potrivit Legii nr. 85/2014, în cazul schimbărilor ulterioare de sediu al debitorului, tribunalul legal investit cu o cerere de deschidere a procedurii insolvenței:

- A. rămâne competent să soluționeze cauza;
- B. își va declina competența către tribunalul de la noul sediu al debitorului, doar la cererea motivată a creditorului introductiv;
- C. își va declina competența către tribunalul de la noul sediu al debitorului, doar la cererea motivată a debitorului.

11 Conform Legii nr. 85/2014, la ședințele Adunării Creditorilor:

- A. orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepția cazului în care la ședință participă titularii tuturor creanțelor și aceștia sunt de acord cu introducerea chestiunii respective pe ordinea de zi a ședinței;
- B. orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare este nulă, cu excepția cazului în care administratorul judiciar/lichidatorul judiciar își exprimă acordul expres în sensul introducerii chestiunii respective pe ordinea de zi a ședinței;
- C. orice deliberare asupra unei chestiuni necuprinse în convocare va putea fi luată în calcul doar în măsura în care este în interesul tuturor creditorilor.

12 În ceea ce privește aportul:

- A. neaducerea acestuia de către asociatul unei societăți în nume colectiv care se obligase, pus în întârziere, poate conduce la excluderea acestuia din societate;
- B. asociații comanditați se pot obliga la prestații în muncă cu titlu de aport social, care pot constitui aport la formarea sau la majorarea capitalului social;
- C. în natură, valoarea acestuia se stabilește pe baza unei expertize de specialitate, numai atunci când asociatul unic al unei societăți cu răspundere limitată este și administrator.

13 Ulterior menținerii unui contract în procedura insolvenței:

- A. se poate solicita rezilierea pentru neîndeplinirea culpabilă de către debitor a obligațiilor aferente perioadei anterioare deschiderii procedurii;
- B. întrucât menținerea contractului are ca finalitate maximizarea averii debitorului, chiar și în caz de neexecutare culpabilă a obligațiilor contractuale de către debitor, creditorul nu poate cere rezilierea contractului;
- C. neexecutarea culpabilă a obligațiilor, după menținerea contractului, dă dreptul creditorului de a pretinde rezilierea contractului.

14 Într-un contract de împrumut de folosință:

- A. orice persoană care are dreptul de a folosi bunul poate fi comodant, cu anumite excepții;
- B. dacă termenul nu este convenit, iar contractul prevede întrebuințarea pentru care bunul a fost împrumutat, comodatarul este obligat să înapoieze bunul la cererea comodantului;
- C. comodantul poate cere restituirea bunului împrumutat înainte de împlinirea termenului convenit, în toate situațiile.

15 Legea 85/2014 reglementează conflictul de interese și instituie obligația abținerii de la vot a creditorilor:

- A. atât în cadrul Comitetului creditorilor, cât și al Adunării creditorilor;
- B. în cadrul Comitetului creditorilor;
- C. în cadrul Adunării creditorilor.

16 Ipoteca mobilă:

- A. se constituie exclusiv prin act autentic, sub sancțiunea nulității;
- B. se constituie exclusiv asupra unui bun corporal individual, cu o descriere suficient de precisă în contractul încheiat;
- C. se constituie și asupra unei universalități de bunuri, contractul trebuind să descrie natura și conținutul acesteia.

17 În cazul în care înainte de soluționarea unei cereri a debitorului de deschidere a procedurii insolvenței, se formulează mai multe cereri de către creditori:

- A. cererile creditorilor se conexează și se soluționează cererea debitorului în procedură contencioasă;
- B. se soluționează cererea debitorului în procedură necontencioasă, cererile creditorilor, conexe la cererea debitorului fiind calificate drept cereri de creanță, în caz de admitere a cererii debitorului;
- C. în caz de admitere a cererii debitorului, cererile creditorilor care au fost înregistrate direct la dosarul privind cererea debitorului, vor fi calificate drept cereri de creanță.

18 Dreptul de administrare al debitorului încetează de drept:

- A. la data pronunțării sentinței de deschidere a procedurii generale a insolvenței;
- B. la data deschiderii procedurii falimentului;
- C. la data la care și-a declarat intenția de reorganizare.

19 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, constatând încălcarea art.1 din Protocolul 1 la CEDO, a statuat că:

- A. nu se impune pentru Curte verificarea dacă autoritățile române au asigurat un echilibru just între cerința interesului general al comunității și imperativul protejării drepturilor fundamentale ale individului;
- B. prin ocuparea spațiului de către persoana juridică, reclamantul nu a putut beneficia pe deplin de dreptul său de proprietate asupra terenului;
- C. se poate imputa reclamantului faptul că a solicitat restituirea pe același amplasament a terenului care a aparținut înaintașilor săi și care la momentul reconstituirii era ocupat de două persoane juridice.

20 În raporturile dintre profesioniști, dobânda legală penalizatoare:

- A. curge în 30 zile de la scadență până la momentul plății, în condițiile dispozițiilor art. 1.535 din Codul civil;
- B. curge de la scadență, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să se dovedească vreun prejudiciu;
- C. nu se datorează dacă debitorul face dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.

21 În legătură cu modul în care se consemnează depoziția martorului se aplică legea de la data:

- A. administrării probei;
- B. nașterii raportului juridic dedus judecătii;
- C. introducerii cererii de chemare în judecată prin care s-a solicitat proba cu martori.

22 Este incompatibil absolut:

- A. judecătorul care, pronunțând o hotărâre asupra fondului în primă instanță, este chemat să rejudece aceeași cauză ca urmare a trimiterii spre rejudecare, în urma admiterii căii de atac, pe motiv că judecata la prima instanță a avut loc fără legala citare a părților;
- B. judecătorul care urmează a se pronunța pe fond după ce a invocat din oficiu excepția de necompetență absolută, pe care ulterior a respins-o;
- C. judecătorul care, după ce a pronunțat o hotărâre prin care a soluționat cauza în fond este chemat a judeca aceeași pricină după trimiterea spre rejudecare, chiar dacă este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs.

23 Acțiunea în revendicare a unui teren îndreptată împotriva unei persoane juridice de drept privat:

- A. se poate face și la instanța locului unde ea are un dezmembământ fără personalitate juridică;
- B. se introduce numai la instanța în a cărei circumscripție este situat imobilul;
- C. este de competența exclusivă a instanței în circumscripția căreia societatea își are sediul principal.

24 Excepția de necompetență teritorială:

- A. în cazul unei cereri formulate de un profesionist împotriva unui consumator, la o altă instanță decât cea a domiciliului consumatorului, poate fi invocată chiar și de instanță, din oficiu;
- B. atunci când unul dintre părți a fost chemat în judecată numai în scopul sesizării instanței competente pentru el, poate fi invocată la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe, de oricare dintre părți sau de instanță din oficiu;
- C. nu poate fi invocată de partea care a făcut cererea la o instanță necompetentă, chiar dacă necompetența este de ordine publică;

25 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu se aplică în materia executării silite;
- B. în cazul în care administrația refuză sau omite să execute, sau execută tardiv, garanțiile prevăzute de art. 6, de care a beneficiat justițiabilului pe parcursul etapei judiciare a procedurii, își pierde orice rațiune de a fi;
- C. persoana în favoarea căreia s-a pronunțat o hotărâre împotriva statului are obligația de a iniția o procedură distinctă pentru a obține executarea silită, conform dispozițiilor naționale.

26 Nulitatea actelor de procedură este necondiționată de vătămare:

- A. în cazul nulităților expres prevăzute de lege;
- B. în cazul cerințelor legale intrinseci actului de procedură;
- C. în cazul nerespectării normelor de competență teritorială exclusivă.

27 Decăderea:

- A. reclamantului din dreptul de a modifica cererea de chemare în judecată poate fi invocată doar de către pârât, la primul termen de judecată;
- B. nu intervine atunci când partea nu îndeplinește obligațiile stabilite de instanță privind avansarea cheltuielilor referitoare la administrarea probelor, dacă prin aceasta nu se amână judecata;
- C. din dreptul de a invoca nerespectarea normelor privind competența teritorială de ordine publică intervine dacă pârâtul nu a invocat excepția necompetenței prin întâmpinare.

28 Cererea reconvențională:

- A. se respinge ca inadmisibilă, dacă numai cererea principală este în stare de a fi judecată;
- B. se depune, întotdeauna, sub sancțiunea decăderii, cel mai târziu la primul termen de judecată;
- C. a reclamantului la cererea reconvențională a pârâtului inițial este inadmisibilă.

29 Instanța nu poate încuviința proba cu interogatoriul, în situația în care:

- A. intervenientul principal solicită încuviințarea acestei probe la primul termen de judecată ulterior admiterii în principiu a cererii de intervenție;
- B. reclamantul solicită încuviințarea acestei probe la ultimul termen de judecată, anterior deschiderii dezbaterilor în fond, existând acordul expres al celorlalte părți;
- C. se solicită această probă pentru dovedirea motivelor de recuzare.

30 Instanța poate reveni asupra probei testimoniale încuviințate:

- A. în situația în care, după administrarea probei cu interogatoriu, apreciază că aceasta nu mai este necesară;
- B. în situația în care martorul nu s-a putut prezenta la termenul la care a fost citat și a dovedit cu acte medicale imposibilitatea prezentării la acel termen de judecată;
- C. în situația în care partea se obligă să aducă martorul la termen și, în mod imputabil, nu își îndeplinește această obligație.

31 Instanța va dispune repunerea pe rol a cauzei:

- A. în situația în care, după închiderea dezbaterilor, unul din judecătorii care a luat parte la judecată a promovat la instanța superioară până la momentul pronunțării hotărârii;
- B. dacă, în timpul deliberării, constată că are nevoie de lămuriri noi;
- C. dacă, în termenul de amânare a pronunțării, partea care a pretins cheltuieli de judecată depune dovada existenței și întinderii acestora.

32 Nu se poate formula recurs:

- A. împotriva unei hotărâri date în apel ce privește o cerere de evacuare;
- B. împotriva unei hotărâri date ca urmare a renunțării la dreptul pretins, dacă hotărârea este pronunțată de o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- C. împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, dacă încheierea de suspendare a fost pronunțată de instanță într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este definitivă.

33 Perimarea cererii de chemare în judecată:

- A. nu poate fi constatată cât timp durează suspendarea judecării, pronunțată de instanță în cazurile prevăzute la 411 alin.1 pct.2 Cpc, iar părțile nu cer repunerea pe rol;
- B. nu poate fi ridicată pentru prima oară în instanța de apel;
- C. se constată prin hotărâre definitivă, dacă aceasta e pronunțată de o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

34 Poate declara apel principal:

- A. reclamantul, în situația în care prima instanță a omis să se pronunțe asupra cererii sale de acordare a cheltuielilor de judecată;
- B. procurorul care a participat la judecată în procesul civil, deși participarea acestuia nu era obligatorie potrivit legii;
- C. partea care a executat parțial hotărârea de primă instanță, deși aceasta nu era susceptibilă de executare provizorie, cu privire la dispozițiile executate, dar pe care le consideră nelegale.

35 Este admisibilă proba cu martori:

- A. în cazul în care legea cere forma scrisă pentru validitatea unui act juridic, dacă partea dovedește că s-a aflat în imposibilitate morală de întocmire a unui înscris;
- B. contra unui profesionist, pentru dovada oricărui act juridic, indiferent de valoarea lui, dacă a fost făcut de acesta în exercițiul activității sale profesionale, în afară de cazul în care legea specială cere probă scrisă;
- C. în cazul în care, deși pentru validitatea unui act juridic legea cere forma scrisă, părțile convin tacit să folosească această probă.

36 În jurisprudența sa constantă, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.28 din OUG 80/2013, scutirea de plata taxei judiciare de timbru în calea de atac beneficiază oricărui dintre părți;
- B. dispozițiile art.453 Cpc nu sunt aplicabile în cauzele având ca obiect pretenții constând în cheltuieli de judecată generate de un alt litigiu soluționat definitiv;
- C. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 32 și ale art. 33 din același cod, terțul care intervine în proces trebuie să justifice un interes propriu.

37 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, a apreciat că:

- A. stabilirea hotărârilor judecătorești susceptibile de recurs trebuie să țină cont de natura acestui remediu procesual, precum și de calitatea părților în proces și valoarea obiectului litigiului;
- B. legiuitorul are libertate deplină de apreciere în a institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului și a reglementa situațiile în care nu se poate formula recurs;
- C. legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, însă aceste tratamente juridice diferite nu pot fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod obiectiv și rațional.

38 În jurisprudența sa cu privire la titlul executoriu european pentru creanțele necontestate, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că:

- A. o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă nu poate fi certificată ca titlu executoriu european;
- B. în cazul în care o instanță nu poate să obțină adresa părâtei, nu se poate certifica drept titlu executoriu european o hotărâre judecătorească privind o creanță, pronunțată în urma unei ședințe de judecată la care nu s-au prezentat nici pârâta, nici curatorul desemnat în vederea procedurii;
- C. o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă în cazul imposibilității de a afla adresa pârâtului poate fi certificată ca titlu executoriu european.

39 În cazul rejudecării după casare, cu reținere sau cu trimitere:

- A. se pot administra doar probele dispuse de instanța de casare;
- B. instanța de fond va judeca din nou, în limitele casării și ținând seama de toate motivele invocate înaintea instanței a cărei hotărâre a fost casată;
- C. când hotărârea a fost casată pentru încălcarea regulilor de procedură, toate actele de procedură efectuate sunt considerate nule de drept.

40 Încheierea prin care s-a respins recuzarea de către curtea de apel ca instanță de recurs:

- A. nu este supusă niciunei căi de atac, fiind pronunțată de curtea de apel, ca ultimă instanță;
- B. poate fi atacată în termen de 5 zile de la comunicarea acestei încheieri la Înalta Curte de Casație și Justiție, separat de hotărârea de fond;
- C. poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii definitive.

41 Prin acțiunea formulată, reclamantul A a chemat în judecată pe pârâțul B și societatea X S.R.L., solicitând excluderea acestuia din societatea X S.R.L. și redistribuirea părților sociale ale pârâtului. În motivarea acțiunii, a arătat că există neînțelegeri grave între asociați, de natură să împiedice desfășurarea activității societății, că datorită acestora nu se mai poate atinge scopul pentru care societatea a fost constituită, respectiv acela de a oferi servicii de consultanță în afaceri. A mai arătat reclamantul că o societate de consultanță în afaceri se bazează pe o foarte bună reputație, că pârâțul B a început o adevărată campanie de denigrare a sa, a lui A, în legătură cu activitatea pe care o desfășoară în societate în calitate de administrator, această campanie fiind dusă în principal prin intermediul presei. De asemenea, a mai arătat că de când pârâțul B a săvârșit aceste fapte, clientela societății a scăzut constant, ca și cifra de afaceri, și că societatea nu își mai poate realiza obiectul de activitate.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 222 alin. 1 lit. d din Legea nr. 31/1990 și pe cele ale art. 1.928 din Codul civil.

Subliniază reclamantul că dispozițiile legii generale se aplică în măsura în care legea specială nu are reglementa anumite aspecte, că art. 222 din Legea nr. 31/1990 enumeră cazurile concrete în care poate fi exclus din societatea cu răspundere limitată asociatul administrator, abilitarea instanței fiind doar de a verifica încadrarea faptelor concrete imputate în vreuna dintre situațiile prevăzute în textul legii. Dispozițiile art. 1.928 din Codul civil, fără a enumera vreun caz de excludere, acordă instanței dreptul de a verifica orice neregulă invocată de către un asociat, sub aspectul îndeplinirii condiției "motivului temeinic", și, în raport cu rezultatul verificării, dreptul de a decide asupra excluderii. De aceea, consideră că enumerarea de la art. 222 din Legea nr. 31/1990 nu exclude aplicarea principiului din legea generală, în alte situații decât cele prevăzute de legea specială, iar faptele imputate se încadrează în "motive temeinice" de excludere.

Pârâțul B a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că el are calitatea de asociat, nu de administrator, astfel încât nu îi sunt aplicabile dispozițiile art. 222 alin. 1 lit. d din Legea nr. 31/1990 și că situațiile de excludere a asociatului prevăzute de art. 222 din Legea nr. 31/1990 nu se completează cu prevederile art. 1.928 din Codul civil.

Apreciind că susținerile părților sunt dovedite, Tribunalul va dispune:

- A. admiterea acțiunii, reținând că respectivele cazuri, reglementate în art. 222 din Legea nr. 31/1990 se completează cu dispozițiile art. 1.928 din Codul civil, având în vedere concepția Codului civil asupra dreptului privat, prevederea expresă din art. 291 din Legea nr. 31/1990 și faptul că art. 222 din Legea nr. 31/1990 are un câmp mai restrâns de aplicare decât art. 1.928 din Codul civil, aplicabil tuturor formelor societare reglementate de art. 1.888 din Codul civil;
- B. respingerea acțiunii, reținând că ipotezele de excludere a asociatului prevăzute de art. 222 din Legea nr. 31/1990 nu se completează cu prevederile art. 1.928 din Codul civil;
- C. admiterea în parte a acțiunii și dizolvarea societății, reținând că ipotezele de excludere a asociatului prevăzute de art. 222 din Legea nr. 31/1990 nu se completează cu prevederile art. 1.928 din Codul civil, dar că în cauză există neînțelegeri grave între asociați, care fac imposibilă continuarea activității societății.

42 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului, reclamanta A. S.R.L., prin administrator judiciar, a chemat în judecată pe pârâții D. și E. S.R.L., prin administrator judiciar, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să constate nulitatea absolută a contractului de ipotecă încheiat între D., în calitate de creditor și E. S.R.L., în calitate de debitor.

În motivare, reclamanta a arătat că este creditoare a debitorului E. S.R.L. aflat în procedura insolvenței, fiind înscrisă la masa credală a acestuia cu o creanță de peste 50% din totalul masei credale și că, în ipoteza valorificării bunului ipotecat, prețul ar fi distribuit doar pârâtului D.

În drept au fost invocate disp. art. 1179 alin. 1 pct. 4 și ale art. 1238 alin. 2 din Codul civil.

Tribunalul a admis acțiunea astfel cum a fost formulată în sensul că a constatat nulitatea absolută a contractului de ipotecă încheiat între D., în calitate de creditor și E. S.R.L., în calitate de debitor.

Împotriva acestei hotărâri, pârâta E. S.R.L. a declarat apel, motivând că intimata reclamantă nu avea deschisă calea unei acțiuni de drept comun, ci trebuia să se adreseze judecătorului sindic.

Prin întâmpinarea formulată, intimata reclamantă a arătat că solicită respingerea ca neîntemeiat a apelului, iar în subsidiar, suspendarea judecării în raport de dispozițiile art. 75 alin. 1 din Legea 85/2014, apreciind că este vorba de o acțiune de drept comun ce are ca scop realizarea unei creanțe asupra averii debitorului.

Soluționând apelul, Curtea de Apel:

- A. va admite apelul formulat și va schimba în tot sentința primei instanțe, în sensul respingerii ca inadmisibile a cererii de chemare în judecată, întrucât acțiunea intimată reclamante se circumscrie sintagmei „proces și cereri de natură judiciară aferente procedurii insolvenței” statuată de prevederile speciale și derogatorii ale art. 45 alin. 2 din Legea nr. 85/2014, singurul context care, în împrejurările date, ar fi legitimat intimata reclamantă, în calitatea sa de creditor îndreptățit să participe la procedura specială, de acțiune, în limitele prevăzute de art. 118 din Legea 85/2014;
- B. va respinge apelul formulat, apreciind că acțiunea nu se circumscrie noțiunii de cerere aferentă procedurii insolvenței;
- C. va admite apelul și, față de prevederile art. 75 alin. 1 din Legea 85/2014, va dispune suspendarea judecării cauzei, întrucât intimata reclamantă tinde la realizarea unui drept de creanță în contra apelantei pârâte.

43 **În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 77/2016:**

- A. învestirea instanței se poate realiza doar prin contestația care are ca obiect verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate;
- B. învestirea instanței se poate realiza numai printr-o cerere care are ca obiect pronunțarea unei hotărâri prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor;
- C. chiar dacă instanța nu este învestită cu o cerere de adaptare a contractului, iar legea nu reglementează, în mod expres, adaptarea contractului ca soluție pe care instanța ar putea să o pronunțe, aceasta nu înseamnă că efectele impreviziunii, în mod inexorabil, echivalează cu încetarea contractului.

44 În cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătorei, reclamanta A S.R.L. a chemat în judecată pe pârâta B S.R.L. solicitând instanței obligarea pârâtei la plata sumei de 100 000 lei, reprezentând contravaloarea comisionului de agenție.

În motivare, reclamanta a arătat că în baza contractului de agenție imobiliară încheiat la data de 17.03.2015 a identificat ca potențial cumpărător societatea X S.R.L. discutând cu directorul general al acesteia, numitul C. Ulterior, la negocierile dintre pârâtă și potențialul cumpărător X S.R.L., acesta din urmă a fost reprezentată de administratorul statutar DM.

Chiar dacă negocierile au eșuat și contractual de agenție a încetat în anul 2017, apreciază că are dreptul la comision, întrucât pârâta a vândut terenul societății Y S.R.L. reprezentată de același DM ca și societatea X S.R.L..

Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea acțiunii, susținând că în contractul de agenție nu s-a prevăzut o clauză de exclusivitate, fapt necontestat de către reclamantă, iar contractul de vânzare-cumpărare s-a încheiat, fără intermedierea reclamantei, în anul 2021 cu o societate pe care nu aceasta a identificat-o.

Prin sentința pronunțată, Judecătoria a admis cererea de chemare în judecată astfel cum a fost formulată, apreciind că, întrucât și societatea X S.R.L. și societatea Y S.R.L. au fost reprezentate de aceeași persoană DM, la negocierile eșuate cu X S.R.L., respectiv la încheierea contractului, în cauză sunt incidente dispozițiile art. 2083 alin. 1 lit. a din Codul civil.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâatul criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, întrucât contractul nu s-a încheiat ca urmare a intervenției reclamantei, fiind lipsit de relevanță că aceeași persoană fizică deținea calitatea de reprezentant al celor două societăți.

Soluționând apelul, Tribunalul:

- A. a respins apelul, însă a reținut în motivare ca temei al admiterii acțiunii incidența dispozițiilor art. 2084 alin. 1 lit. a din Codul civil, că, în cauză, contractul s-a încheiat, în principal, datorită intervenției agentului pe durata contractului de agenție, de vreme ce aceeași persoană fizică DM a reprezentat ambele societăți cu care apelanta pârâtă a intrat în contact, astfel că se prezumă contribuția intimitei;
- B. a admis apelul, a schimbat în tot sentința în sensul că a respins cererea de chemare în judecată, reținând a nu fi întrunite condițiile edictate de art. 2084 alin. 1 lit. a din Codul civil, întrucât contractul nu a fost încheiat într-un termen rezonabil, simplul fapt că persoana cu care s-a negociat este reprezentantul ambelor societăți nefăcând dovada intervenției principale a activității agentului din perioada de ființă a contractului;
- C. a admis apelul, a schimbat în tot sentința în sensul că a respins cererea de chemare în judecată, întrucât prin încetarea contractului, instanța de apel a apreciat că acțiunea este lipsită de obiect.

45 Prin acțiunea înregistrată la data de 01.07.2022, pe rolul Tribunalului, reclamantul A a solicitat în contradictoriu cu B S.N.C. nulitatea acestei societăți, cu consecința lichidării ei și numirii unui lichidator, arătând că la constituirea acesteia au participat cei trei asociați, X, Y și Z și că la data respectivă Y era minor, deci potrivit legii, era incapabil să fie asociat, astfel că numărul asociaților nu este cel prevăzut în actul constitutiv al B S.N.C..

În drept, acesta a invocat dispozițiile art. 56 alin. 1 lit. b și h din Legea 31/1990.

Pârâta B S.N.C. a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând că, în opinia sa, la data constituirii și înmatriculării sale, 03.06 2022, erau îndeplinite condițiile necesare pentru legala constituire.

A mai arătat pârâta că, de altfel, asociatul Y, care era minor, a devenit major la data de 18.06.2022, astfel că sunt incidente dispozițiile art. 57 din Legea 31/1990, cauza de nulitate fiind înlăturată înainte de sesizarea tribunalului.

Soluționând acțiunea, Tribunalul:

- A. va respinge acțiunea, considerând că la data constituirii societății B S.N.C. erau îndeplinite toate condițiile cerute de lege;
- B. va respinge acțiunea, considerând că asociatul X, care era minor, a devenit major la data de 18.06.2022, astfel că sunt incidente dispozițiile art. 57 din Legea 31/1990;
- C. va admite acțiunea, în sensul că va constata nulitatea societății B S.N.C. și va numi lichidator.

46 Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoria Sector 3 București la data de 18.07.2013, reclamanta A. a solicitat, contradictoriu cu pârâții B., C., Comisia Județeană Iași pentru stabilirea dreptului de proprietate: să se constate deschisă succesiunea de pe urma defunctei D., decedată la data de 18.09.1986, cu ultim domiciliu în București, sector 3; să se constate că de pe urma defunctei D. a rămas ca unic moștenitor defuncta E., decedată la data de 03.09.2000, în calitate de moștenitor testamentar, în baza testamentului autentificat la 06.02.1986 de fostul Notariat Local de Stat al Sectorului 1 București și, în consecință, constarea calității de moștenitor testamentar al ei de urma defunctei E. - în baza certificatului de moștenitor testamentar emis de BNP X. la data de 18.09. 2000 - defunctă care, la rândul ei, este moștenitoarea testamentară a defunctei D.; să se constate nulitatea absolută - pentru fraudă la lege - a certificatului de calitate de moștenitor nr. xx2 din 06.12.2006, emis de Biroul Notarial Y. pe numele defunctului F., decedat la data de 29.03.2001, în calitate de moștenitor legal al defunctei D.; anularea actelor subsecvente întocmite ori emise în baza certificatului de calitate de moștenitor nr. xx2 din 06.12.2006, respectiv, titlul de proprietate nr. xxx05 din 03.11.2011 emis pe numele pârâtului B. de Comisia Județeană Iași pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, pentru o suprafață de teren de 18 ha 2.070 mp, contractul de vânzare-cumpărare de drepturi succesoriale încheiat între pârâții B., în calitate de vânzător și C., în calitate de cumpărător, autentificat sub nr. xxx0/2011 de BNPA Z., al cărui preț a fost de 210.000 euro, contractul de vânzare-cumpărare de drepturi succesoriale încheiat între pârâții B., în calitate de vânzător și C., în calitate de cumpărător, autentificat sub nr. xx0/2012 de BNPA Z, al cărui preț a fost de 100.000 euro. La data de 27.11.2013, reclamanta a formulat cerere completatoare, solicitând instanței și anularea contractului de partaj voluntar intervenit între pârâții B. și C., autentificat sub nr. xx7/2013 privitor la ieșirea pârâților din indiviziune asupra terenului în suprafață de 18 ha 2.070 mp, atribuit pârâtului B. de Comisia Județeană Iași pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor prin titlul de proprietate nr. xxx05/2011, partaj în urma căruia pârâtul B. a dobândit în proprietate exclusivă terenul în suprafață totală de 10.000 mp situat în Iași.

Prin sentința nr....din 26.02.2015, Judecătoria Sector 3 București a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București, raportat la împrejurarea că ultimul domiciliu al defunctei D. a fost în București și la faptul că valoarea cererii depășește 200.000 lei.

Prin sentința nr....din 12.06.2015, Tribunalul București, Secția a V-a civilă a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Iași, reținând că, raportat la faptul că niciunul dintre pârâți nu are domiciliul în raza teritorială a acestei instanțe și la faptul că obiectul material al cererii, respectiv imobilul în litigiu, se află situat în județul Iași, competent material să soluționeze cauza este Tribunalul Iași, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 107 și 112 NCPC.

Prin sentința nr.,,, din 08.12.2015, Tribunalul Iași, Secția I civilă a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoria Sector 3 București, a constatat ivit conflictul negativ de competență și a înaintat cauza la Înalta Curte de Casație și Justiție, reținând că singura instanță competentă teritorial pentru acțiunile având ca obiect stabilirea calității de moștenitor și anularea certificatului de moștenitor este, potrivit art. 118, art.129 alin. (2), art. 131 NCPC, instanța de la ultimul domiciliu al defunctei, în speță, Judecătoria Sector 3 București.

Soluționând conflictul de competență, Înalta Curte va stabili competența de soluționare a cauzei în favoarea:

- A. Tribunalului București, în temeiul art. 118 NCPC, coroborate cu dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. k) NCPC, art. 99 alin. (2) NCPC;
- B. Tribunalului Iași, în temeiul dispozițiilor art. 107 și 112 NCPC;
- C. Judecătoria Sector 3 București, în temeiul art. 118 NCPC.

47 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului X sub nr. 300/n/21.03.2022 reclamantul A a chemat în judecată pârâta Y S.A. solicitând obligarea acesteia la plata sumei de 25.000 lei reprezentând cheltuieli de judecată generate de litigiul din dosarul 100/n/15.06.2020 soluționat definitiv prin decizia curții de apel 10/14.05.2021, precum și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru în sumă de 1355 lei și onorariu avocat din prezentul litigiu în sumă de 5.000 lei.

Prin întâmpinare pârâta a invocat excepția necompetenței materiale a tribunalului și a solicitat declinarea la Judecătoria Z, față de valoarea obiectului acțiunii.

Prin încheierea din data de 08.06.2022 tribunalul a respins excepția necompetenței materiale invocată de pârâta prin întâmpinare, motivând că aparține tribunalului competența materială de soluționare a cauzei întrucât aceasta este instanța care a soluționat primul litigiu în fond.

Prin sentința nr. 20/10.08.2022 tribunalul a admis acțiunea, a obligat pârâta la plata către reclamant a sumei de 25.000 lei, cu titlu de despăgubire și a respins cererea reclamantei privind obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, în sumă totală de 6.355 lei.

Împotriva încheierii din data de 08.06.2022 și a sentinței nr. 20/10.08.2022 au formulat apel ambele părți.

Ce va decide Curtea de apel?

- A. va admite apelurile, va anula încheierea și sentința atacate și va trimite cauza Judecătoriei Z competentă material să soluționeze cauza;
- B. va respinge apelurile, ca nefondate;
- C. va respinge apelul formulat de apelantă-pârâta, va admite apelul formulat de apelantul-reclamant, va schimba în parte sentința atacată și va obliga pârâta la plata către reclamant a sumei de 6.355 lei, reprezentând cheltuieli de judecată efectuate la fond.

48 La data de 11.05.2015, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 din C.proc.civ., cu privire la care a decis următoarele:

- A. a respins excepția de neconstituționalitate pe considerentul că executorul judecătoresc nu face parte din autoritatea judecătorească, iar activitatea sa se află sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției;
- B. a admis excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că prin adoptarea unei soluții legislative similare cu cea declarată neconstituțională, s-a încălcat regula de principiu potrivit căreia respectarea jurisprudenței Curții Constituționale constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept, iar obligațiile constituționale care rezultă din jurisprudența sa circumscriu cadrul activității legislative viitoare;
- C. a respins excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că competența executorului judecătoresc de a verifica dacă o hotărâre judecătorească constituie titlu executoriu se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului de a stabili regulile de procedură în materia executării silite.

49 Prin sentința nr. x din 31.05.2021 pronunțată de Tribunalul Constanța a fost respinsă acțiunea formulată de reclamanta Y ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamanta Y invocând nerespectarea regulilor de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității, încălcarea autorității de lucru judecat a sentinței nr. z din 04.11.2020 pronunțată de Tribunalul Călărași, deși prin această sentință nu s-a rezolvat fondul cauzei, și aplicarea greșită a normelor de drept material, motive de casare prevăzute de dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 5, pct. 7 și pct. 8 Cod procedură civilă.

Prin decizia nr. xx din 15.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Constanța a fost respins ca nefondat recursul reclamantei, instanța de control judiciar reținând că toate motivele de casare invocate de recurentă sunt neîntemeiate.

La data de 28.09.2021, reclamanta a formulat cerere de revizuire împotriva acestei decizii, în baza dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, invocând încălcarea autorității de lucru judecat a sentinței nr. z din 04.11.2020 pronunțată de Tribunalul Călărași, rămasă definitivă prin nerecurare.

Instanța investită cu soluționarea cererii de revizuire:

- A. va respinge cererea de revizuire reținând că autoritatea de lucru judecat a fost analizată de instanța de recurs;
- B. va respinge cererea de revizuire reținând că prin sentința pronunțată de Tribunalul Călărași nu s-a rezolvat fondul cauzei;
- C. va admite cererea de revizuire în măsura în care cele două hotărâri judecătorești sunt potrivnice și sunt pronunțate în aceeași pricină.

- 50 Prin acțiunea introdusă la Tribunalul Vaslui, reclamanta Z a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Y, anularea contractului nr. y din 03.06.2019.
Prin sentința nr. x din 02.02.2021 pronunțată de Tribunalul Vaslui a fost respinsă în tot acțiunea formulată de reclamanta Z ca neîntemeiată.
Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta Z.
Intimata Y a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și apel incident împotriva considerentelor sentinței, arătând că, deși soluția pronunțată este corectă, considerentele acesteia cuprind erori factuale evidente.
Investită cu soluționarea apelurilor, Curtea de Apel Iași a respins apelul reclamantei ca nefondat, reținând că instanța de fond a soluționat în mod temeinic și legal cauza.
Curtea de Apel Iași a respins apelul incident:
- A. ca inadmisibil, având în vedere că apelul a fost formulat numai împotriva considerentelor sentinței pronunțate de instanța de fond, netinzând la schimbarea soluției;
  - B. ca rămas fără efect, având în vedere respingerea ca nefondat a apelului principal;
  - C. ca lipsit de interes, având în vedere că instanța de fond a respins în tot acțiunea formulată de reclamantă.